

FÀTIMA

Pinzellades d'un pelegrinatge

Camí de Fàtima — Era el nostre propòsit, mentre organitzàvem el viatge, passar, sempre que fos possible, per diferents santuaris marians. Per això, dins del nostre itinerari d'anada a Fàtima, no podíem deixar de llarg el Santuari de Nostra Dona del Pilar a Saragossa. Hi vam arribar a les dotze del migdia. Estava atapeït de gent. Fou difícil celebrar la Santa Missa, inclús en aquella hora tan avançada, ja que eren bastants els sacerdots de diferents indrets que la deien. Els fidels, enfervorits davant la Verge del Pilar, resaven, mentre els escolanets anaven presentant a la Mare de Déu, els infants de bolquers que portaven dificultosament als braços.

El camí del pelegrí és llarg. Després de travessar les planúries immenses i monòtones d'Aragó, de Castella i d'Extremadura, vam entrar a Portugal, terra ondulada de petites muntanyes, cobertes d'oliveres i plantades de vinyes i d'eucaliptus, de gent senzilla, de pell morena, que cavalca en simpàtics ruquets. A mitjanit, al lluny, contemplàrem el senyal lluminós d'una creu. Erem a Fàtima!

Fàtima — Tots els dies tretze de cada mes (commemoració del dia de les aparicions), Fàtima es converteix en una gran multitud que resa, que canta, que fa penitència al voltant d'una imatge, blanca i petita, de la Mare de Déu. Des de les nou de la vigília, la gent, en processó d'antorxes, vetlla la nit, tot cantant i pregant. Es un seguit d'oració. Degut a un retard sofert a la frontera, no ens fou possible d'assistir a aquest acte, però ens van explicar el seu contingut.

Els pelegrins després dormen al ras, sobre mantes o matalassos que han portat al cim dels autocars. Fins i tot, gent que anava amb luxosos automòbils, feia aquesta vetlla de penitència. Veritablement era un pelegrinatge. A Fàtima no hi ha cap hotel. Solament unes poques residències. I és que es vol donar a aquest lloc un vertader sentit d'austeritat.

Al matí, un cop sortit el sol, vàrem alçar-nos per anar a visitar el Santuari. Consta d'una església, no massa gran per la gentada que hi va, i d'una gran esplanada encimentada, que està emmarcada per una columnata i edificis. El lloc és amplíssim, més gran que la plaça de Sant Pere de Roma, i és de

forma peraltada, fi a que els pelegrins pugin veure-ho tot més bé. A aquesta plaça s'hi celebren els actes generals els dies de gran concurrència, i a l'exterior de la basílica hi ha un altar cobert amb un amplíssim baldaquí, on s'hi diu la Santa Missa.

Al bell mig de la plaça s'hi troba un monument al Sagrat Cor de Jesús, i a l'esquerra un porxo que cobreix una capelleta senzilla i humil. És la primera que es va fer, en record del lloc precís de les aparicions. On hi havia l'alzina és assenyalat per una columna. Més al costat, hi ha un parterre amb una ufanosa alzina del temps de les aparicions.

A les vuit del matí té lloc la missa de Comunió General. Hi ha cua tota la nit per a rebre el sagrament de la Penitència. Mentrestant, he donat un tomb per l'esplanada. La gent, homes i dones, porten els rosaris a les mans. Hi ha silenci enmig de tanta multitud, i al redós de la capelleta de les aparicions, de genolls, donen voltes resant. Gairebé feia vergonya fotografiar aquelles escenes de pietat. Era trencar la intimitat de l'oració d'aquells pelegrins. Solament hi esqueia resar i res més.

De sobte, la plaça s'omple de cen-

tenars d'aviadors portuguesos, que han vingut també en pelegrinatge. Amb vestits de color gris, aquells homes joves, robustos i sans, han oït la Missa dialogant-la.

A les onze del matí, a toc de campanes, que reproduïxen el so de l'Àve, la multitud s'aplega per a cantar la Missa Solemne presidida per la imatge de la Verge. Avions a reacció teixeixen el cel amb filigranes de fum, i una avioneta a poca altura passa repetidament llançant rams de flors, mentre el poble canta els Kiries de la « Missa Brevis ». Els malats, pelegrins per antonomàsia, presideixen la Santa Missa, davant de tothom. Al final hi ha l'Exposició del Santíssim, per a donar la benedicció als malats, mentre es fa una pregària col·lectiva.

Com a coronació de l'acte, és retornada la imatge de la Verge a la seva capelleta de les aparicions. Els pelegrins canten un senzill i melangios càntic d'adéu, i voleien els mocadors cada vegada que es canta la tornada.

Dues hores ha durat la cerimònia, i un sol fort i feixuc ha caigut damunt la multitud. Quan la Verge era portada al reconet humil i primitiu, m'he recordat que un dia aquell sol, que ara ens il·luminava clar i solemne, fou el testimoni miraculós perquè el missatge de Fàtima, d'oració i de penitència del món pecador, tingués el segell d'un desig del Cel.—JOAN COLL

Catecismo

Nuevo curso

Como anunciamos en la última página, el domingo próximo tendrá lugar la inauguración del Curso de Catecismo 1960-61.

No es necesario insistir en la gran importancia de esta obra de educación religiosa, que con el esfuerzo de un abnegado grupo de jóvenes catequistas proporciona instrucción cristiana a centenares de niños y niñas de nuestra ciudad.

Sala de cine

Con el nuevo curso entrará en funcionamiento la nueva Sala de Espectáculos del Catecismo, construída en la planta baja de la nueva Casa Parroquial, cuyo acondicionamiento se está ultimando.

Colecta

En todas las iglesias de Granollers se efectuará hoy la tradicional « Colecta del Sobre » en favor del Catecismo, que constituye la base económica de todo el curso. El año pasado se recaudaron 9.205 ptas. El Catecismo pide a todos, en especial a los padres de los alumnos, una aportación generosa. Es triste que una obra de tanta importancia deba vivir con estrecheces económicas.

Catequistas

El aumento de centros catequísticos y de alumnos, que es constante, hace necesario aumentar proporcionalmente el número de catequistas. Hacemos desde aquí un llamamiento a los jóvenes de ambos sexos para que se decidan a ofrecer a Dios una hora a la semana.